

VČELKA

časopis pre školskú mládež.

Ročník V.

Turč. Sv. Martin, 15. mája 1883.

Číslo 5.

Slepá babička.

Cinohra pre dietky vo troch jednaniach od Františka Pravdy.

(Pokračovanie.)

Výstup 6.

Lekár. Pozdejšie Palko.

Lekár. Kolko že to už máme hodín? (Vytiahne hodinky.) Tu to máme, už je pol jednej, a ja ešte nedokončil som práce svoje, ani neobedoval a o jednej hodine bude tu voz. (Cengá.) Dám si priniešť jedlo. Prácu svoju tu už nedokončím, tie nešťastné deti pripravily ma o polovicu času.

Palko. (Vstúpi.) Čo rozkážete, pane doktor?

Lekár. Skoro sem obed! Mám ponáhlo.

Palko. Hneď, všetko je pripravené. (Výnde.)

Lekár. Velmi ma mrzí, že odtiaľto nemôžem zaslať na čom pracujem. Budem musieť vynahradiť na budúcom noclahu, čo som s tými deťmi zameškal. Keby som bol radšej prešiel ku tej jich babičke; teraz je už pozde a ja — predsa som v kaluži.

Palko (nesie misu s polievkou). V druhej chyži sme prestreli, prosím, ak sa ľúbi.

Lekár (soberie svoje veci a odíde za Palkom).

Výstup 7.

Všetky deti bez *Palka*, *Ferka*, *Dušana*, *Želky* a *Elenky* (vnúdu tisko a opatrne na všetky strany sa ohliadajúc). Pozdejšie *Palko*.

Ivan. Nevieľ, či ho nepopúďime. Mne a tu hľa Ladvkovi vyjadřil sa určite, že sa tuná pribaviť nemôže. Vysvetľil nám aj prečo, a skoro sa hanbím naňho ešte doliehať.

Mariška. Nám riekol, že príde inokedy, alebo aby sme mu poslali babičku do Pešti.

Ladko (k Palkovi). Rozpráva sa s tebou, hovorí ti niečo, alebo len jé a mlčí?

Palko. Mrzí sa a hnevá sa na nás, že sme mu v práci prekážali.

Anička. To s nim teraz asi zle pochodíme!

Palko. Nedúfam nič dobrého, a skoro by som radil, aby ste sa ani neukázali. (Odíde.)

Olga. Ukázať sa mu predsa musíme, sme všetci pospolu, snáď ho to pohne.

Milan. A kedy mu dáme peniaze?

Ivan. Nevezme jich, sám nám ponúkal.

Ladko. Ten jich má viac, ako potrebuje.

Mariška. Dáme mu jich, aby videl našu dobrú vôľu.

Anička. Všetko oprobujeme.

Palko (vstúpi; nesie hovädzie mäso a omáčku lekárovi). Nestrčte sa do mňa, vela nesiem.

Šteľko (priblíži sa k Palkovi, načahuje sa a pozerá do misy). A čo mu to nesieš?

Palko. Hovädzie mäso, to vždy ide po polievke.

Zofka. Tým pánom je dobre.

Palko (odíde).

Milan. Po hovädzine nasleduje príbavok, potom pečeňa a niekedy objednávajú si u nás aj múčne jiedlá.

Tonka. Musejú hodne platiť, keď chcú tolko mať.

Milan. Pravdaže to nenie za darmo.

Olga. Od toho doktora nemali by ste nič prijať, aby sa naklonil babičke.

Milan. Však my ani neprijmeme.

Palko (vstúpi). Chce aj pohár piva. Milanko, poď so mnou, donesieš mu ho; ja idem pre pečeňu.

Šteľko. Príbavok mu nedáte?

Palko. Okrem pečene nechce už nič, ani kávu. (Odíde s Milanom.)

Šteľko. Ja som už tiež hladný, od rána sme nič nejedli.

Zofka. Ba či počkajú doma s obedom?

Tonka. Keď nie, zaiste nám niečo nechajú.

Šteľko. Hneď bude jedna hodina.

Výstup 8.

Palko. Milan. Predošlí. (Palko nesie misu s pečeňou, Milan pivo.)

Štefko (vstáva na prsty a díva sa Palkovi do misy). To je telacia pečienka, takú aj ja rád jedávam.

Mariška. Ja na jedlo veru ani nepomyslím.

Anička. Mne nevychodí babička z hlavy.

Palko a Milan (výndu).

Ivan. Musíme sa prihotoviť, aby sme vedeli čo povedať, až sem k nám príde.

Ladko. Dotieraví nebudeme; ak nám to môže urobiť, tedy to urobí; ak nemôže, tedy ho nesmieme nahnevať pre budúcnosť.

Olga. Chovajme sa zdvorile a slušne.

Mariška. Ako by sme len z úcty k nemu tu sa boli shromaždili!

Anička. Musíme s nim len pekne, nech sa to už skončí akokoľvek.

Milan (vstúpi). Práve odbila jedna hodina, už sa vyzpytoval na poštu a Palko mu odnáša veci na voz.

Ivan. Už nedúfam, že ho ešte tu udržíme. (Vonku zazvnie poštárska trúbka.)

Ladko. Pošta je už pred domom, hneď nám ho odvezie.

Mariška. Škoda, že nevyšiel našu slepú babičku.

Výstup 9.

Ferko. Dušan. Želka. Elenka. Predošlí.

Ferko. Poďte Dušanko, Želka, Elenka, veď ho my nepustíme.

Želka. Však ver, Ferko, ho nepustíme?

Ferko. Čakali sme vonku, aby nám neodišiel, tu nám nedal zostať; teraz predsa odchádza, prv ale musí dať babičke nové oči.

Želka. Slúbil nám to, avšak Ferko?

Výstup 10.

Lekár. Palko. Predošlí. (Lekár má na hlave klobúk a cez plece prevesenú malú kapsu; Palko nesie jeho batožinu.)

Lekár. Ste tu už zase? Ci som vám nepovedal dosť zreteľne, že nemôžem tu ďalej zostať?

Ivan. Složili sme všetky svoje peniaze a chceme vám jich dať. (Dáva lekárovi peniaze.)

Lekár. Len si nechajte.

Ladko. Máme 15 zlatých a 36 krajciarov.

Lekár. Keby ste mali ešte raz toľko, nič by to nepomohlo.

Mariška. Neopúšťajte našu babičku.

Anička. Ona je naša najväčšia radosť na svete.

Olga. My ju veľmi radi máme.

Lekár. Povedal som vám, že dakedy druhý raz!

Žofka. A keby ste umreli?

Tonka. A ona tiež môže umrieť, je už stará.

Števkó. A rada by nás ešte videla.

Milan. Ak môžete, smilujte sa nad ňou a nad nami. (Zase počut poštovnú trúbu.)

Lekár. Počujete, trúba ma už volá! Nesmiem odkladať. Budte ubezpečení, že na vás nezabudnem. Boh vás opatruj, dietky! (Ide ku dverom.)

Ferko (zastane mu do cesty). Dáte babičke tie oči lebo nedáte?

Želka. Dáte jich lebo nie?

Lekár. Prišiel pre mňa voz, poštar už po druhýraz odtrúbil.

Ferko (ku chlapcom). Chodte, chlapci, zapchajte trúbku a vypriahnite kone, aby ho neodviezli.

Lekár. Je mi ľúto, ale musím preč; ustúpte mi z cesty. (Kročí bližšie ku dverom.)

Ferko. Neustúpime; povedali ste, že urobíte babičke nové oči.

Želka. Povedal to, avšak Ferko?

Dušan. Áno, to povedal.

Elenka. Povedal to.

Ferko. Tedy to urobte.

Želka, Dušan, Elenka. Urobte to! (Počut trúbif.)

Lekár. Nezbyva nič iného, len aby som vás odstrčil, keď ste takí neústupní. (Odsťrkuje deti na stranu.)

Ferko. Dušanko, padni; Želka, padni; Elenka, padni; ja tiež padnem, aby cez nás nemohol. (Padajú jeden cez druhého ku dverom.)

Lekár. Stupím na vás.

Ferko. Nebojte sa, je to k vôli babičke.

Želka. Je to k vôli babičke, Elenka.

Dušan, Elenka. K vôli babičke.

Lekár (ustúpi; k sebe). Predsa ma premohli. Nie som v stave cez nich kročiť. Nech sa stane čokoľvek; nech sa opozdím; nech si škodu urobím, nech zaviním čokoľvek, zostanem tu (K deťom na zemi.) Vstaňte, ja babičku vašu vyhojím!

(Opona spadne.)

(Pokračovanie.)